

státnímu zaměstnanci přeloženému na jiné působiště, když v dřívějším působišti nežil s rodinou ve společné domácnosti.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.109.)

Prejudikatura: Boh. 2423 adm.

č. 2632.

Státní úředníci (Slovensko): I. Při propočítání služební doby podle zákona č. 222/1920 má státní úředník jen tehdy nárok na započítání doby ztrávené ve službě župní, byl-li ustanoven ve státní službě před 1. zářím 1919. — II. Obvodní notář jmenovaný ministrem pro Slovensko hlavním služným pro určitou župu, nebyl před 1. srpnem 1920 úředníkem státním, nýbrž župním.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.110.)

Věc: Antonín J. ve Sv. K. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li nebyla při propočítání služební doby započítána doba, kterou ztrávil jako praktikant — pomocný notář od 22. dubna 1893 do 31. května 1893 a od 1. června 1893 do 24. května 1895 v notářské službě.

Ve stížnosti do rozhodnutí tohoto vytýká st-l,

1. že mu měla býti započítána služební doba od 1. září 1895 do 19. března 1919 a služba, kterou jako dočasně vyjmenovaný služný konal ve skupině A aneb alespoň B, poněvadž při autonomní službě také státní službu konal, že státním zaměstnancům druhých kategorií, kteří z nižší skupiny byli jmenováni do vyšší skupiny státních úředníků, propočítána byla služební doba dle té skupiny, do které vyjmenováni byli,

2. že nezapočítání služební doby od 22. dubna 1893 do 24. května 1895 nemá zákonitého podkladu, ježto nařízení býv. uh. min. vnitra č. 58.285/1884, na které se žal. úřad odvolává, stanoví jako podmínku připuštění ke zkoušce notářské dokončení 22. roku, nepředpisuje však, že se tomu, kdo zkoušku po uplynutí 22. roku složil, nemá doba služební od 22. roku do složení zkoušky započítati,

3. že byla ministerstvem v B. přiznána určitým notářům, kteří přestoupili z obecné autonomní služby do státní konceptní služby, výhoda.

Rozhoduje o stížnosti té řídil se nss následujícími úvahami: — —

Dle § 1 zák. č. 222/20, jehož se st-l dovolává, mají nárok na propočítání služební doby státní úředníci, na něž se vztahují ustanovení zákona ze 7. října 1919 č. 541 Sb. a kteří byli před účinností jeho v úřad svůj dosazeni. Zákon č. 541/19 nabyt dle čl. XIII. účinností 1. září 1919. St-li příslušel by tudíž nárok na propočítání služební doby ve smyslu cit. zákona č. 222/20, kdyby se byl stal státním úředníkem před 1. zářím 1919.

Nesporno jest však, že st-1 byl obvodním notářem v obci V., že byl dekretem min. pro Slov. ze 7. února 1919 jmenován hlavním služným pro župu Tekovskou a dekretem min. vnitra, intimovaným výnosem min. pro Slov. z 30. listopadu 1919 konceptním úředníkem v systemisovaném stavu politické správy na Slovensku a zařaděn do VII. hodnostní třídy.

Správa v župních úřadech na Slovensku obstarávána byla až do dne 1. srpna 1920 (§ 2 zák. z 22. března 1920 č. 210 Sb. a § 6 prov. nař. z 21. května 1920 č. 361 Sb.) úředníky župními. Jmenováním hlavním služným pro župu Tekovskou stal se tudíž st-1 župním, nikoli však státním úředníkem; teprve jmenováním konceptním úředníkem VII. hodnostní třídy při politické správě na Slovensku nabyt vlastnosti státního úředníka. Jmenování toto uskutečněno bylo dne 30. listopadu 1919, tedy po 1. září 1919. Proto dle §u 1 zák. nemá st-1 nároku na propočítání služební doby ve smyslu tohoto zákona.

Pak-li žal. úřad napadeným rozhodnutím služební dobu st-1ovu dle posléz dotčeného zákona propočítal, při tom však nepostupoval tak, jak stížnost vytýká, nebyl tím st-1 nijak ve svých subjektivních právech zkrácen a jeví se proto stížnost ohledně předem uvedených výtek bezdůvodnou.

Pokud st-1 poukazuje k tomu, že ohledně státních zaměstnanců druhých kategorií úřady při propočítání služební doby postupovaly jinak, jest poukázati k tomu, že nss-u náleží pouze posuzovati, zda určité n a p a d e n é rozhodnutí odpovídá zákonu, že však není povolán, aby všeobecně prozkoumal, zda úřady také v jiných případech dle zákona postupovaly.

Dle těchto úvah jeví se stížnost bezdůvodnou a byla proto zamítnuta

č. 2633.

Administrativní řízení. — Mimořádná opatření: Je nezákonné, uloží-li ministerstvo veř. prací podnikateli uhelných dolů náhradu komisionálních výloh vzniklých úředním šetřením podle cis. nař. z 24. března 1917 č. 131 ř. z.

(Nález ze dne 11. září 1923 č. 15.136¹).

Prejudikatura: Boh. 137 adm. II.

Věc: Kladenské kamenouhelné těžařstvo v Praze (adv. Dr. Petr C. Nesý z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací v Praze (min. rada inž. Dr. Bohdan Rudl) stran náhrady komisionálních výloh.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ředitelství dolů kladenského kamenouhelného revíru — mezi nimi také ředitelství stěžujícího si těžařstva — intervenovala u min. veř. prací, aby byly zvýšeny ceny uhlí. Vzhledem k této žádosti konala se dne 25. února 1920 anketa, na základě jejíhož výsledku byly rozhodnutím min. veř. prací z 5. března 1920 č. 8456/V dle §§ 17 a 57

¹) Stejně nálezy další, na př. z 1. října 1923 č. 14.226.